సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు

ద స్టేట్ ఆఫ్ ఉత్తర్ ప్రదేశ్ & ఇతరులు

1960 వర్సెస్

నవంబర్ 25 అజోధ్య ప్రసాద్

(పి. బి. గజేంద్ర గడ్కర్, ఎ. కె. సర్కార్, కె. సుబ్బా రావు,

కె. ఎన్. వాంచూ మరియు జె. ఆర్. ముధోల్కర్, న్యాయమూర్తులు.)

ప్రభుత్వ ఉద్యోగి – పోలీసు అధికారిపై లంచాలు తీసుకున్న ఫిర్యాదు – ఫిర్యాదులపై మెజిస్టీరియల్ విచారణ – డిపార్ట్ మెంటల్ విచారణ – యొక్క చెల్లు బడి – పోలీస్ యాక్ట్, 1861 (V/1861), సెక్షన్ 7 – యు. పి. పోలీస్ రెగ్యులేషన్స్, పేరాలు 486, 489.

ప్రతివాది పోలీసు స్టేషన్‌కి ఇంచార్జి అధికారిగా పోస్ట్ చేయబడినప్పుడు ప్రతివాది లంచాలు తీసుకుంటున్నారని జిల్లా మేజిస్ట్రేట్కు ఫిర్యాదులు అందాయి. జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ చేత విచారణ చేయించి , నివేదికను తన స్వంత ఆమోదంతో పోలీసు సూపరింటెండెంట్ కు పంపించారు. ప్రతివాది 2 నెలల బలవంతపు సెలవుపై వెళ్ళవలసి వచ్చింది మరియు హెడ్ కానిస్టేబుల్ గా తన ప్రాథమిక పదవికి తిరిగి పంపబడ్డాడు, కాని తరువాత అతను నిర్వహించే సబ్-ఇన్స్పెక్టర్ స్థాయికి పదోన్నతి పొందాడు మరియు మరొక పోలీసు స్టేషన్లో నియమించబడ్డాడు. ఇంతలో మరిన్ని ఫిర్యాదులపై విచారణ చేపట్టారు మరియు ప్రతివాది అలువాటుపడిన లంచగొండి అని నివేదించబడింది. సెక్షన్ 7 పోలీస్ యాక్ట్ కింద లంచం తీసుకున్నారన్న 9 అభియోగాల కింద ఆయనపై అభియోగాలు మోపారు మరియు డిపార్ట్మెంటల్ విచారణ అనంతరం పోలీసు సూపరింటెండెంట్ చేత తొలగించబడ్డాడు. తొలగింపు ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తూ ఆయన హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు , ఇతర విషయాలతోపాటు , అభియోగాలు మోపబడిన నేరాలు కాగ్నిజబుల్ నేరాలు కాబట్టి , యుపి పోలీసు రెగ్యులేషన్స్ లోని పేరా 486(1) లోని నిబంధనలను ముందుగా పాటించకుండా డిపార్ట్మెంటల్ విచారణను నిర్వహించే అధికారం పోలీసు సూపరింటెండెంట్ కు లేదనే ప్రాతిపదకన. ఈ వాదనతో హైకోర్టు అంగీకరించింది మరియు తొలగింపు ఉత్తర్వులను రద్దు చేసింది.

(న్యాయమూర్తులు సర్కార్ , సుబ్బారావు మరియు ముధోల్కర్ ల ప్రకారం) మెజిస్టీరియల్ ఎంక్వైరీ యొక్క విషయం మరియు డిపార్ట్మెంటల్ విచారణ యొక్క విషయం గణనీయంగా ఒకే విధంగా ఉంది మరియు శాఖాపరమైన విచారణ సక్రమంగా జరిగింది . మెజిస్టీరియల్ ఎంక్వైరీకి మరియు డిపార్ట్ మెంటల్ విచారణకు మధ్య విరామం ఉండటం ఈ ప్రశ్నను ప్రభావితం చేయలేదు. మెజిస్టీరియల్ విచారణకు ఆదేశించబడిన మరియు అటువంటి మెజిస్టీరియల్ విచారణ తరువాత ఒక పోలీసు అధికారిని సెక్షన్ 7 పోలీసు చట్టం కింద డిపార్ట్మెంటల్ గా విచారించవచ్చో అటువంటి కేసుకు పేరా 486 వర్తించదు.

న్యాయమూర్తులు గజేంద్రగడ్కర్ మరియు వాంచూ ల ప్రకారం – పేరా 486 లోని నిబంధనలు కేవలం మార్గదర్శిగా మాత్రమే మరియు వాటిని పాటించనప్పటికీ తొలగింపు ఉత్తర్వులు చెల్లనివి కావు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 270/1959.

సివిల్ మిసెలేనియస్ అప్లికేషన్ (ఓ. జె.) నెంబరు 86/1954 లో లక్నోలోని అలహాబాద్ హైకోర్టు (లక్నో బెంచ్) 1957 డిసెంబర్ 23న ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులపై ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్.

సి. బి. అగర్వాల్, జి. సి. మాతుర్ మరియు *సి. పి. లాల్* అప్పీలుదారుల తరపున.

అచ్రూ రామ్, ఎస్. ఎన్. ఆండ్లే, జె. బి. దాదాచాంజీ, రామేశ్వర్ నాథ్ మరియు *పి. ఎల్. వోహ్రా* ప్రతివాది తరపున.

1960. నవంబర్, 25. న్యాయమూర్తులు సర్కార్ , సుబ్బారావు మరియు ముధోల్కర్ ల తీర్పును వెలువరించినది న్యాయమూర్తి సుబ్బారావు , మరియు న్యాయమూర్తులు గజేంద్రగడ్కర్ మరియు వాంచూ ల తీర్పును వెలువరించినది న్యాయమూర్తి వాంచూ.

న్యాయమూర్తి సుబ్బారావు , – ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద ప్రతివాది దాఖలు చేసిన పిటిషన్ ను అనుమతిస్తూ అలహాబాద్ లోని హైకోర్టు, లక్నో బెంచ్ , ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులపై ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా చేసిన అప్పీలు.

వాస్తవాలు ఒక పరిమితమైన పరిధిలో ఉన్నాయి మరియు క్లుప్తంగా పేర్కొనవచ్చు. 1933 వ

సంవత్సరంలో ప్రతివాది యు. పి. పోలీస్ ఫోర్స్ లో కానిస్టేబుల్ గా నియమితుడయ్యాడు. 1945 డిసెంబరు 1 న, అతను హెడ్ కానిస్టేబుల్ స్థాయికి పదోన్నతి పొందాడు మరియు మే , 1952 లో గోండా జిల్లాలోని ఇంతియాతోక్ పోలీస్ స్టేషన్ యొక్క ఇన్-చార్జ్ అధికారిగా నియమించబడ్డాడు. ప్రతివాది తన విధుల నిర్వహణలో లంచాలు తీసుకుంటున్నారని గోండా జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు ఫిర్యాదులు అందాయి. 1952 సెప్టెంబరు 16న గోండా జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఈ ఫిర్యాదులకు సంబంధించి విచారణ జరపాలని సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ ను ఆదేశించారు. 1952 నవంబరు 3న, సబ్-డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ , అవసరమైన విచారణలు చేసిన తరువాత, ప్రతివాదిని వేరే స్టేషన్కు బదిలీ చేయాలని సిఫార్సు చేస్తూ జిల్లా మేజిస్ట్రేట్కు నివేదిక సమర్పించారు. 1952 నవంబరు 17 న, జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ప్రతివాది యొక్క నిజాయితీపై గణనీయమైన ఫిర్యాదులను సబ్-డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ కనుగొన్నారని, తనకు కూడా అలాంటి ఫిర్యాదులు వచ్చాయని మరియు నిజాయితీ పట్ల అతని సాధారణ ప్రతిష్ఠ బాగా లేదని, అయితే అతని బదిలీ కొంత కాలం తరువాత రావాలని , ఈలోగా అతని పనిని నిశితంగా పరిశీలించవచ్చని పోలీసు సూపరింటెండెంట్కు సమ్మతి లేఖను పంపారు. తన ప్రవర్తనకు వివరణ ఇవ్వాలని పోలీసు సూపరింటెండెంట్ కోరడంతో ప్రతివాది 1952 నవంబర్ 29న తన వివరణను సమర్పించారు. 1952 డిసెంబర్ 17న ప్రతివాది రెండు నెలల పాటు బలవంతపు సెలవుపై వెళ్లాల్సి వచ్చింది. సెలవు ముగియక ముందే హెడ్ కానిస్టేబుల్ గా తన ప్రాథమిక పదవికి తిరిగి పంపబడ్డాడు మరియు సీతాపూర్ కు బదిలీ చేయబడ్డాడు. 1953 ఫిబ్రవరి 17న నిర్వహించే సబ్-ఇన్స్పెక్టర్ స్థాయికి పదోన్నతి పొందాడు మరియు సిదోలీలో స్టేషన్ ఆఫీసర్ గా నియమించబడ్డాడు. 1953 ఫిబ్రవరి 27న పోలీసు సూపరింటెండెంట్ తన ప్రవర్తన ఫైలులో ఈ క్రింది ఆమోదాన్ని చేశారు:

"పుష్కలముగా చొరవ గల బలమైన అధికారి మరియు ఈ కొత్త బాధ్యతలో బలమైన వ్యతిరేకతను ఎదుర్కొన్నారు. నేరాల నియంత్రణ చాలా బాగుంది కానీ అవినీతికి సంబంధించిన ఫిర్యాదులు అందాయి, అవి రుజువు చేయబడలేదు. నిజాయితీ ధృవీకరించబడింది."

ఇంతలో మరిన్ని ఫిర్యాదులపై , సి. ఐ. డి. ఈ విషయాన్ని మరింత దర్యాప్తు చేసింది మరియు 1953 జూలై 26న, సి. ఐ. డి. ఇన్వెస్టిగేషన్ బ్రాంచ్ పోలీసు సూపరింటెండెంట్ ప్రతివాది అలువాటుపడిన లంచగొండి అని నివేదించారు. 1953 జూలై 28న, అతన్ని సస్పెన్షన్లో ఉంచారు మరియు 1953 ఆగస్టు 18న, ఇంతియాతోక్ లోని పోలీస్ స్టేషన్లో స్టేషన్ ఆఫీసర్ గా విధులు నిర్వర్తించడంలో నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించడం మరియు అందుకు అనర్హుడిగా పోలీసు చట్టంలోని సెక్షన్ 7 కింద

ఆయనపై అభియోగాలు మోపారు. పోలీసు చట్టంలోని సెక్షన్ 7 కింద అతనిపై విధి నిర్వహణలో అలసత్వం మరియు దానికి అనర్హుడు అని అభియోగం మోపబడింది , ఎందుకంటే అతను ఇంతియాతోక్ లోని పోలీస్ స్టేషన్ లో స్టేషన్ ఆఫీసర్ గా పనిచేస్తున్నప్పుడు , అతను నిజాయితీలేనితనం, అవినీతి మరియు దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడ్డాడు వాటిలో , వివరాలను ఛార్జ్ లో ఇవ్వబడ్డాయి, తొమ్మిది సందర్భాల్లో లంచాలు స్వీకరించారు. ప్రతివాదిపై మోపిన తొమ్మిది అభియోగాల్లో ఏడింటికి సంబంధించి మెజిస్టీరియల్ విచారణ జరగడం గమనార్హం. పోలీసు సూపరింటెండెంట్ ద్వారా విచారణ జరిగింది మరియు ప్రతివాది 1953 సెప్టెంబర్ 12న తన వివరణను సమర్పించాడు. విచారణ జరిపిన పోలీసు సూపరింటెండెంట్ పలువురు సాక్షులను విచారించారు మరియు తొమ్మిది అభియోగాల్లో ఏడింటిపై అభియోగాలు రుజువయ్యాయి అని కనుగొన్నారు. ఆ తర్వాత తనను పోలీసు శాఖ నుంచి ఎందుకు తొలగించకూడదో కారణం చూపాలని ప్రతివాదికి నోటీసులు జారీ చేశారు. 1954 ఫిబ్రవరి 20న, ప్రతివాది తన వివరణను సమర్పించాడు మరియు పోలీసు సూపరింటెండెంట్ , 1954 ఫిబ్రవరి 22 నాటి తన ఉత్తర్వు ద్వారా , ప్రతివాదిని పేర్కొన్న తేదీ నుండి సర్వీసు నుండి తొలగించారు. డిప్యూటీ ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్ ఆఫ్ పోలీసుకు ప్రతివాది చేసిన అప్పీలును 1954 జూన్ 2 నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా తోసిపుచ్చారు. ఆ తర్వాత ప్రతివాది 1954 ఆగస్టు 5న రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద అలహాబాద్ హైకోర్టు , లక్నో బెంచ్ లో తొలగింపు ఉత్తర్వులను రద్దు చేయాలని పిటిషన్ దాఖలు చేశాడు.

హైకోర్టు ముందు మూడు అంశాలను లేవనెత్తారు , అవి: (1) డిపార్ట్మెంటల్ విచారణ సమయంలో పిటిషనర్ సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్ గా విధులు నిర్వర్తిస్తున్నందున సూపరింటెండెంట్ ఆఫ్ పోలీస్కు అతన్ని తొలగించే అధికారం లేదు , ఎందుకంటే అటువంటి పరిస్థితులలో సూపరింటెండెంట్ స్థాయి కంటే సీనియర్ పోలీసు అధికారి మాత్రమే ఉత్తర్వులు ఇవ్వగలడు ; (2) అనేక తీవ్రమైన అవకతవకలతో విచారణ దెబ్బతింది ; మరియు (3) పిటిషనర్ పై అభియోగాలు మోపబడిన నిర్దిష్ట చర్యలు కాగ్నిజబుల్ నేరాలు , అందువల్ల, పోలీసు రెగ్యులేషన్స్ యొక్క పేరా 486 యొక్క సబ్ –పేరాగ్రాఫ్ (1) యొక్క నిబంధనలను పాటించకుండా డిపార్ట్మెంటల్ విచారణను కొనసాగించే అధికారం పోలీసు సూపరింటెండెంట్కు లేదు. ప్రతివాది కాగ్నిజబుల్ నేరాలకు పాల్పడినట్లు అభియోగం మోపబడిందని, అందువల్ల పేరా 486లోని సబ్ –పేరాగ్రాఫ్ (1) పరిస్థితిని నియంత్రిస్తుందని మరియు ఆ సబ్ – పేరాగ్రాఫ్ ప్రకారం ప్రతివాదిపై పోలీస్ స్టేషన్లో ఏ కేసు నమోదు కానందున, తొలగింపు ఉత్తర్వులు చెల్లవని హైకోర్టు గౌరవ న్యాయమూర్తులు నిర్ణయించారు. 486వ

పేరాలోని సబ్ పేరా (1) లోని మొదటి మినహాయింపు నిబంధన ప్రకారం ఈ కేసు కవర్ కాలేదని కూడా నిర్ణయించారు, వారి అభిప్రాయం ప్రకారం, జరిగిన నేరాల గురించిన సమాచారం మొదటి సందర్భంలో మెజిస్ట్రేట్ అందుకుని విచారణ కోసం పోలీసులకు పంపలేదు. ఈ నేపథ్యంలో ప్రతివాది తరపున వినిపించిన ఇతర వాదనలపై వారు ఎలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయడం అనవసరమని వారు భావించారు. ఫలితంగా ఆ ఉత్తర్వులను రద్దుచేస్తూ సెర్టియోరారీ రూపంలో రిట్ జారీ చేశారు. అందుకే ఈ అప్పీల్.

అప్పీలుదారుల తరపు గౌరవ న్యాయవాది శ్రీ సి. బి. అగర్వాల మా ముందు ఈ క్రింది అంశాలను లేవనెత్తారు: (1) పోలీసు సూపరింటెండెంట్ ద్వారా గవర్నర్ తన అనుగ్రహాన్ని వ్యక్తం చేశారు, మరియు పోలీసు నిబంధనలు కేవలం పరిపాలనా మార్గదర్శకాలు మాత్రమే కాబట్టి, వాటిని పాటించకపోవడం తొలగింపు ఉత్తర్వు యొక్క చెల్లుబాటును ఏ విధంగానూ ప్రభావితం చేయదు. (2) పోలీసు సూపరింటెండెంట్కు ప్రసాదించిన చట్టబద్ధమైన అధికారం కింద తొలగింపు ఉత్తర్వులు చేయబడినట్లు భావించినట్లయితే, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని XIV వ అధ్యాయం కింద మొదట దర్యాప్తుకు వీలు కల్పించే నిబంధనలు మార్గదర్శక స్వభావాన్ని మాత్రమే కలిగి ఉంటాయి, మరియు ప్రతివాదికి ఎటువంటి పక్షపాతం కలిగించనందున, ఈ నిబంధనలను పాటించకపోవడం తొలగింపు ఉత్తర్వు యొక్క చెల్లుబాటును ప్రభావితం చేయదు. (3) పేరా 486లోని సబ్ -పారాగ్రాఫ్ (3) సూచించిన ప్రత్యామ్నాయ ప్రక్రియను అనుసరించడానికి పోలీసు సూపరింటెండెంట్కు అధికారం ఉంది, అందువల్ల, నియమం I సూచించిన ప్రక్రియను అనుసరించకుండా విచారణ జరపడం చెల్లనిది కాదు. (4) డిపార్ట్మెంటల్ విచారణకు సంబంధించిన దాదాపు అన్ని అభియోగాలకు సంబంధించి మెజిస్టీరియల్ విచారణ జరిగినందున, ఈ కేసు పోలీసు రెగ్యులేషన్స్ లోని పేరా 486 యొక్క నిబంధనల పరిధిలోకి రాదు.

ద స్టేట్ ఆఫ్ యు. పి. వర్సెస్ బాబు రామ్ ఉపాధ్యాయ (**Civil Appeal No. 119 of 1959; [1961] 2 S.C.R. 679**) కేసులో మేము ఇప్పుడే తీర్పు వెలువరించిన సందర్భంలో మొదటి మూడు అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నాం, అందులో పేర్కొన్న కారణాల వల్ల మొదటి మూడు వాదనలను తిరస్కరిస్తున్నాం.

అప్పీలుదారుల నాలుగో వాదనలో విజయం సాధించాలి. ఇదివరకే చెప్పిన వాస్తవాలను బట్టి చూస్తే, ప్రతివాది, ఇంతియాతోక్ పోలీస్ స్టేషన్ ఇన్ ఛార్జి అధికారిగా ఉన్నప్పుడు అతని ప్రవర్తన

మెజిస్టీరియల్ విచారణ అంశంగా ఉండింది. సబ్–డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ డిపార్ట్మెంటల్ విచారణకు సంబంధించిన ఏడు అభియోగాలకు సంబంధించి విచారణ జరిపి జిల్లా మేజిస్ట్రేట్కు నివేదిక సమర్పించారు. జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ తన వంతుగా నివేదికపై ఆమోదముద్ర వేసి, ప్రతివాదిని బదిలీ చేయాలని సిఫార్సు చేస్తూ, ఈలోగా ప్రతివాది పనిని నిశితంగా పరిశీలించాలని సూచిస్తూ పోలీసు సూపరింటెండెంట్కు తెలియజేశారు. పోలీసు సూపరింటెండెంట్ మొదట ప్రతివాదికి మంచి సర్టిఫికేట్ ఇచ్చినప్పటికీ, దీనికి సంబంధించి సి. ఐ. డి. ద్వారా తదుపరి దర్యాప్తు జరిగింది. ఆ తర్వాత పోలీసు సూపరింటెండెంట్ పైన పేర్కొన్న ఏడు అభియోగాలు, అదే స్వభావం కలిగిన మరో రెండు కొత్త అభియోగాలకు సంబంధించి డిపార్ట్మెంటల్ విచారణ జరిపారు. విచారణ ప్రతివాదిని తొలగించడంతో ముగిసింది. ఈ పరిస్థితుల్లో డిపార్ట్మెంటల్ విచారణకు సంబంధించిన అంశానికి సంబంధించి మెజిస్టీరియల్ విచారణ జరగలేదని చెప్పడం మితిమీరిన సాంకేతికత అవుతుంది. పైన పేర్కొన్న వాస్తవాల ఆధారంగా, మెజిస్టీరియల్ విచారణ ప్రారంభ దశలో జరిగిన ప్రతివాది దుష్ప్రవర్తనకు సంబంధించి డిపార్ట్మెంటల్ విచారణ మరో అడుగు మాత్రమే అని మేము భావిస్తున్నాము. అలాగైతే 486వ పేరా ప్రస్తుత విచారణను శాసిస్తుందా లేక దాని పరిధికి వెలుపల ఉంటుందా అనేది ప్రశ్న.

పోలీస్ రెగ్యులేషన్స్ లోని సంబంధిత నిబంధనలు ఇలా ఉన్నాయి:

పేరా 486: "ఒక పోలీసు అధికారిపై మోపిన నేరం పోలీసు చట్టంలోని సెక్షన్ 7 కింద మాత్రమే నేరం అయినప్పుడు, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద మెజిస్టీరియల్ విచారణ ఉండదు. ఇటువంటి కేసుల్లో మరియు ఇతర కేసుల్లో మెజిస్టీరియల్ విచారణకు ఆదేశించే వరకు కింది నిబంధనలకు అనుగుణంగా పోలీసు సూపరింటెండెంట్ ఆదేశాల మేరకు విచారణ జరుపుతారు;"

………………………………………………………………………………………

పేరా 489: "పోలీసు చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం ఒక పోలీసు అధికారిని శాఖాపరంగా విచారించవచ్చు –

(1) ఆయనపై న్యాయపరంగా విచారణ జరిగిన తర్వాత;

(2) క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద మెజిస్టీరియల్ విచారణ తర్వాత;

(3) క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద పోలీసు దర్యాప్తు లేదా పై పేరా 486 III కింద డిపార్ట్మెంటల్ విచారణ తరువాత."

ఈ నిబంధనలను కలిపి చదివితే మెజిస్టీరియల్ విచారణకు ఆదేశించిన కేసుకు పేరా 486 వర్తించదని తెలుస్తుంది; మరియు అటువంటి మెజిస్టీరియల్ విచారణ తరువాత ఒక పోలీసు అధికారిని పోలీసు చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం డిపార్ట్మెంటల్ గా విచారించవచ్చు. ఈ కేసులో మెజిస్టీరియల్ విచారణ పూర్తయిన తరువాత డిపార్ట్మెంటల్ విచారణ జరిగింది, అందువల్ల ఇది పేరా 489(2) యొక్క వ్యక్తీకరణ నిబంధనల పరిధిలోకి వస్తుంది. మధ్య విరామం లో పోలీసులకు మరిన్ని ఫిర్యాదులు అందడం లేదా సి. ఐ. డి తదుపరి విచారణలు చేయడం అనే వాస్తవం ప్రశ్నను ప్రభావితం చేయదు, మెజిస్టీరియల్ విచారణ మరియు డిపార్ట్మెంటల్ విచారణ యొక్క విషయం ఒకటే అయితే. ఈ కేసులో ఇది చాలావరకు ఒకేలా ఉందని నిర్ణయించాము మరియు అందువల్ల డిపార్ట్మెంటల్ విచారణ సక్రమంగా జరిగింది. అందువల్ల హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను రద్దు చేస్తున్నాం. మేము ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, హైకోర్టు తన తీసుకున్న అభిప్రాయం ప్రకారం, తన ముందు లేవనెత్తిన మరియు వాదించిన ఇతర ప్రశ్నలపై తన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయలేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో చట్టప్రకారం పరిష్కారం కోసం విషయంను హైకోర్టుకు రిమాండ్ చేస్తున్నాం.

ఈ అప్పీలుకు అయ్యే ఖర్చులు ఫలితానికి కట్టుబడి ఉంటాయి.

వాంచూ, న్యాయమూర్తి. – మా గౌరవ సోదరుడు న్యాయమూర్తి సుబ్బారావు ఇప్పుడే వెలువరించిన తీర్పును చదివాం. ఆయన ప్రతిపాదించిన ఉత్తర్వుతో ఏకీభవిస్తున్నాం. అయితే, ఈ నిర్ధారణకు రావడానికి గల కారణాలు సి. ఎ. 119 ఆఫ్ 1959, *ద స్టేట్ ఆఫ్ యు. పి.* v. *బాబు రామ్ ఉపాధ్యాయ*లో మేము ఇచ్చినవే.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది. కేసు రిమాండ్ చేయబడింది.